

ЛУГАНСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ЛУГАНСЬКА ОБЛАСНА ВІЙСЬКОВО-ЦИВІЛЬНА АДМІНІСТРАЦІЯ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

голови обласної державної адміністрації –
керівника обласної військово-цивільної адміністрації

04 березня 2020р.

Сєвєродонецьк

№ 184

**Про реєстрацію змін до
статуту релігійної організації**

Керуючись статтею 6, пунктом 8 статті 25 Закону України «Про місцеві державні адміністрації», відповідно до статей 12, 14 Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації», на підставі заяви членів релігійної організації, враховуючи висновок управління культури, національностей та релігій облдержадміністрації від 12.02.2020 № 01-16/00226, зобов'язую:

zareestruvati zmini do statutu RELIGIYNOY ORGANIZACIY «RELIGIYNA GROMADA BOZOY CERKVI KRISTYAN VIRY EVANGEL'SKOY UKRAINY CERKVA «MISTO HVALI», zareestrovano rozporyadzhennam golovy oblasnoy derzhavnoy administraciyi vid 10.11.2003 № 723, za adresoy: vulyca Volodymyr's'ka, budynok 5, m. Rubizhne, Lugans'ka oblast', 93000, vyklavshi yoho u noviy redakciyi zgidno z dodatkom.

Голова обласної державної
адміністрації – керівник обласної
військово-цивільної адміністрації

Сергій ГАЙДАЙ

Додаток
до розпорядження голови обласної
держадміністрації – керівника обласної
військово-цивільної адміністрації
04 березня 2020р. № 184

**СТАТУТ
РЕЛІГІЙНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ
«РЕЛІГІЙНА ГРОМАДА БОЖОЇ ЦЕРКВИ
ХРИСТІЯН ВІРИ ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ
УКРАЇНИ ЦЕРКВА «МІСТО ХВАЛИ»
(НОВА РЕДАКЦІЯ)**

ПРИЙНЯТО:
Загальними зборами членів
Протокол № 5
від 28 листопада 2019 року

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1 РЕЛІГІЙНА ОРГАНІЗАЦІЯ «РЕЛІГІЙНА ГРОМАДА БОЖОЇ ЦЕРКВИ ХРИСТИЯН ВІРИ ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ УКРАЇНИ ЦЕРКВА «МІСТО ХВАЛИ» (далі – Церква) – місцева неприбуткова релігійна організація віруючих громадян євангельського віросповідання, які добровільно об'єдналися з метою спільного задоволення релігійних потреб.

1.2 Церква будує свою діяльність на основі Конституції України, Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації», інших правових актів України, цього Статуту та Біблії – канонічних книг Старого і Нового заповітів.

1.3 Церква належить до християнського релігійного напрямку Євангельського віросповідання.

1.4 Церква є незалежною релігійною організацією. У своїй діяльності Церква керується рішеннями своїх органів управління, Священним Писанням (Біблією) – канонічними книгами Старого та Нового Заповітів.

1.5 За рішенням Загальних Зборів Церква має право входити в об'єднання, а також виходити з них; Церква має право засновувати об'єднання з іншими Церквами.

1.6 Церква визнається юридичною особою з дня її державної реєстрації, має самостійні розрахунковий та інші рахунки у банківських установах, власну круглу печатку, штамп, бланки з зазначенням свого найменування, емблему, інші реквізити, зразки яких затверджуються Церковною Радою Церкви. Церква самостійно обирає банки для виконання кредитно-розрахункових операцій.

1.7 Церква володіє, користується і розпоряджається своїм майном, яке є її власністю та іншими цінностями, які прирівнюються до нього.

1.8 Церква має зв'язки із спорідненими за вірою громадами, релігійними об'єднаннями, центрами і організаціями в Україні і за кордоном, що реалізуються шляхом листування, участі її представників у конференціях, обміну досвідом, навчання у духовних навчальних закладах тощо.

1.9 Церква має право засновувати свої вільно доступні місця богослужінь або зібрань, утворювати інші церковні структури, засновувати підприємства, створювати навчальні заклади, засоби масової інформації.

1.10 Юридична адреса Церкви: 93000, Луганська область, місто Рубіжне, вулиця Володимирська, будинок 5.

II. МЕТА ТА ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ЦЕРКВИ

2.1. Головна мета Церкви – забезпечення спільного задоволення релігійних потреб її членів.

2.2. Основними завданнями Церкви є:

2.2.1. проповідь Слова Божого;

2.2.2. служіння і поклоніння Богу;

- 2.2.3. виховання та духовне зростання членів Церкви;
- 2.2.4. духовне спілкування членів Церкви;
- 2.2.5. проведення акцій милосердя і добродійності;
- 2.2.6. місіонерська діяльність;
- 2.2.7. залучення християн і всіх людей доброї волі до активної участі в практичних справах милосердя та добродійності (соціальна діяльність);
- 2.2.8. релігійна освіта та виховання;
- 2.2.9. культурно-освітня діяльність з метою впровадження християнських духовно-етичних цінностей в суспільстві.
- 2.3. Для реалізації вищезазначених завдань Церква у встановленому чинним законодавством порядку займається такою діяльністю:
 - 2.3.1. проводить богослужбові зібрання з вивченням Біблії та молитвами;
 - 2.3.2. здійснює інформаційну, консультаційну, просвітницьку діяльність;
 - 2.3.3. проводить концертну діяльність;
 - 2.3.4. відряджає своїх місіонерів на терени України та за її межі;
 - 2.3.5. співпрацює з лікарями, в'язницями, будинками для людей похилого віку, інтернатами та освітніми закладами, тощо;
 - 2.3.6. проводить конференції, семінари, симпозіуми, в тому числі і міжнародні;
 - 2.3.7. взаємодіє з іншими релігійними громадами і об'єднаннями України;
 - 2.3.8. підтримує міжнародні контакти і зв'язки, укладає відповідні угоди, бере участь у здійсненні заходів, що не суперечать міжнародним зобов'язанням України;
 - 2.3.9. проводить молитовні зібрання, в тому числі невеликими групами, згідно законодавства;
 - 2.3.10. здійснює капеланську діяльність, проводить навчання для провадження капеланського служіння;
 - 2.3.11. здійснює видавничу діяльність (виготовлення релігійної літератури та інших інформаційних матеріалів релігійного змісту); засновує теле- і радіопередачі, теле і радіоканали, інтернет ресурси, засоби масової інформації з метою виконання статутних завдань і цілей, здійснює необхідну господарську та іншу діяльність шляхом створення госпрозрахункових установ і організацій із статусом юридичної особи в порядку, встановленому законодавством;
 - 2.3.12. отримувати та надавати гуманітарну допомогу.
 - 2.3.13. у відповідності з Біблією та статутними завданнями здійснює іншу діяльність, яка не суперечить чинному законодавству.

III. ЧЛЕНСТВО В ЦЕРКВІ

3.1. Членом Церкви може бути будь-яка особа, яка увірувала в Господа Ісуса Христа як Сина Божого і свого особистого Спасителя; пережила духовне відродження; ознайомилась і згідна з віровченням Церкви; задовольняє свої релігійні потреби у цій громаді і визнає її Статут; прийняла водне хрещення по вірі.

3.2. Вступ до Церкви здійснюється на підставі анкети-заяви особи, яка хоче стати її членом. Кандидат у члени Церкви повинен успішно пройти вступні духовні курси та співбесіду з Церковною Радою.

3.3. Вихід із Церкви здійснюється за умови, якщо член Церкви не знаходить в ній задоволення своїх релігійних потреб або за поданням Церковної Ради, рішенням Загальних зборів членів Церкви в разі грубих порушень внутрішнього положення Церкви.

3.4. Члени Церкви мають право:

- 3.4.1. обирати та бути обраними до керівних та ревізійних органів Церкви;
- 3.4.2. брати участь у заходах, які проводить Церква;
- 3.4.3. отримувати інформацію про діяльність Церкви;
- 3.4.4. мати те чи інше служіння в Церкві;
- 3.4.5. вільно сповідувати свою віру;
- 3.4.6. користуватися у визначеному порядку символікою Церкви;
- 3.4.7. звертатися за отриманням матеріальної, інформаційної, організаційної допомоги при реалізації мети діяльності і основних статутних завдань Церкви.

3.5. Члени Церкви зобов'язані:

3.5.1. вести своє особисте життя відповідно до вимог Слова Божого та вчення Церкви;

3.5.2. знати цілі та завдання Церкви, віровчення та Статут, дотримуватися їх, а також виконувати постанови та рішення Загальних зборів членів Церкви, Церковної Ради і розпорядження служителів Церкви;

3.5.3. брати активну участь у житті Церкви і служити Богу відповідно до своїх природних і духовних обдарувань в межах наданих повноважень;

3.5.4. поважати права і законні інтереси всіх членів Церкви;

3.5.5. здійснювати добровільну фінансову підтримку діяльності Церкви через пожертвування;

3.5.6. берегти і примножувати власність Церкви і нести повну матеріальну відповідальність за її пошкодження;

3.5.7. брати активну участь в будівництві, реконструкції, переобладнанні, підтримці та збереженні молитовного будинку і церковних будівель;

3.5.8. дотримуватися правил поведінки під час богослужіння та при перебуванні на території молитовного будинку;

3.5.9. всі конфліктні ситуації між членами Церкви вирішувати в Церкві при сприянні служителів;

3.5.10. повідомляти керівні органи Церкви про тривалу відсутність та про рішення припинити членство в Церкві за власним бажанням.

3.6. Член Церкви, який не виконує своїх обов'язків та не реалізовує своїх прав, за поданням Церковної Ради, рішенням Загальних зборів членів Церкви, може бути позбавлений прав члена Церкви (зауваження) на термін від трьох місяців і більше, або виключений з її членів. У випадках, коли такий член Церкви не повідомив Пресвітерську Раду про свій намір припинити членство, але тривалий час, від 6 місяців відсутній на богослужіннях Церкви, рішення про виключення з її членів приймається без його присутності.

3.7. Дисциплінарні стягнення (зауваження та вилучення) в обов'язковому порядку застосовуються до члена Церкви, який:

3.7.1. без поважних причин систематично пропускає богослужбові зібрання, Загальні збори членів Церкви і не бере участі в заходах, які проводить Церква;

3.7.2. не готується до служіння причастя і через це не приймає святиню Господню;

3.7.3. не бере участі в житті Церкви;

3.7.4. свідомо ухиляється від особистого служіння в Церкві;

3.7.5. грубо порушує заповіді Господні та віровчення Церкви;

3.7.6. живе дошлюбним та позашлюбним статевим життям, у цивільному (незареєстрованому) шлюбі.

3.8. Виключений член Церкви та член Церкви, що перебуває на зауваженні, позбавляється права голосу при вирішенні всіх питань життя Церкви і права брати участь у служінні причастя, не приймає святиню Господню, при цьому йому не забороняється відвідувати загальні богослужіння Церкви.

3.9. Проводити душеопікунську роботу з виключеними членами Церкви та з членами Церкви, що перебувають на зауваженні, повинні лише служителі або духовно зрілі члени Церкви, з благословення Церковної Ради.

3.10. Позбавлений прав члена Церкви або взятий на зауваження знову може бути поновлений у правах тільки за рішенням Загальних зборів членів Церкви за поданням Церковної Ради за умови щирого покаяння та усунення причин, що призвели до цього.

3.11. Виключений з членів Церкви знову може бути прийнятий в члени Церкви за умови щирого покаяння та усунення причин, що призвели до цього тільки рішенням Загальних зборів членів Церкви за поданням Церковної Ради.

3.12. Питання прийняття у члени Церкви тих, що прибули з інших церков, розглядається Церковною Радою в кожному випадку окремо з подальшою пропозицією для прийняття рішення Загальними зборами членів Церкви. Така людина має пройти випробувальний термін від трьох місяців, щоб і вона, і Церква могли прийняти остаточне рішення.

3.13. Ширші тлумачення прав та обов'язків члена Церкви містяться в Положенні про членство.

IV. СТРУКТУРА ТА УПРАВЛІННЯ ЦЕРКВИ

4.1. Церква самостійно визначає свою структуру. Структурні підрозділи формуються і змінюються Церковною Радою в залежності від напрямків діяльності та обсягів роботи Церкви. Підрозділи є структурними одиницями Церкви і не мають власних статутів і прав юридичної особи, а в своїй діяльності керуються даним Статутом та положеннями, встановленими Церковною Радою.

4.2. Основними керівними органами Церкви є: Загальні Збори членів Церкви (далі – Загальні збори), Церковна Рада, Старший Пастор та його заступники.

4.3. Головуючим на Загальних Зборах та Церковній Раді є Старший Пастор; в разі його відсутності головує особа погоджена зі Старшим Пастором.

4.4. Керівні служіння у Церкві здійснюють люди, які відповідають біблійним критеріям служителів, самовіддано виконують свою працю, мають необхідний досвід та зарекомендували себе здібними у служінні. Кандидати в служителі обираються з-поміж членів Церкви та затверджуються керівними органами Церкви відповідно до цього Статуту та її внутрішніх положень, що не суперечать цьому Статуту та Слову Божому (1 Послання до Тимофія, 3 розділ, 1-13 вірші, Послання до Тита, 1 розділ, 5-9 вірші).

4.5. Загальні Збори членів Церкви є вищим керівним органом Церкви, який вирішує всі важливі внутрішні і зовнішні питання. Вони скликаються при потребі, але не рідше двох раз на рік і на них можуть бути присутні тільки члени Церкви, а також служителі і члени інших церков за рішенням Церкви.

4.6. Загальні збори скликаються два рази на рік, а при необхідності частіше, якщо за це проголосувало не менш 60% членів Церковної Ради або 50% плюс одна людина від загальної кількості членів Церкви.

4.7. Загальні збори вважаються дійсними, якщо на них присутні 50% плюс одна людина від загальної кількості членів Церкви, не враховуючи членів Церкви, що перебувають на зауваженні. Рішення приймається, якщо за нього проголосувало 75% від загальної кількості присутніх.

4.8. Рішення Загальних Зборів оформлюються Протоколом і вступають в силу з часу прийняття Загальними Зборами Церкви.

4.9. В компетенцію Загальних зборів входить:

4.9.1. прийняття рішення про реєстрацію, реорганізацію, а також юридичну ліквідацію Церкви;

4.9.2. затвердження Статуту Церкви та внесення до нього змін та доповнень;

4.9.3. вибори Старшого Пастора;

4.9.4. вибори Церковної Ради і служителів;

4.9.5. вибори контрольно-ревізійної комісії Церкви;

4.9.6. вибори комісії з припинення Церкви;

4.9.7. вирішення важливих фінансово-господарських питань.

4.10. Відповідальні за роботу структурних підрозділів призначаються Церковною Радою за поданням Старшого Пастора та затверджуються Загальними зборами.

4.11. Рішення про звільнення із служіння приймається на Загальних зборах за поданням Старшого Пастора, яке попередньо розглянуте на Церковній Раді.

4.12. Між засіданнями Загальних зборів керівним органом Церкви є Церковна Рада, яка складається із: Старшого Пастора, його заступників, пасторів, дияконів, адміністратора та відповідальних за структурні підрозділи Церкви.

4.13. Церковна Рада як керівний орган:

4.13.1. розпоряджується майном і коштами Церкви;

- 4.13.2. скликає Загальні збори та готує матеріали для розгляду на них;
- 4.13.3. призначає відповідальних за структурні підрозділи Церкви і передає свої пропозиції на розгляд та затвердження Загальним зборам;
- 4.13.4. призначає відповідальну особу за ведення бухгалтерського обліку;
- 4.13.5. дає пропозиції щодо прийняття в члени Церкви;
- 4.13.6. розглядає питання про прийняття на постійну та тимчасову роботу окремих громадян і трудових колективів, укладання з ними трудових договорів на виконання певного обсягу робіт;
- 4.13.7. вирішує всі питання життєдіяльності Церкви, які не входять до виключної компетенції Загальних зборів;
- 4.13.8. інформує членів Церкви на Загальних зборах про свої рішення та діяльність;
- 4.13.9. формує віровчення Церкви.
- 4.14. Керівною особою Церкви та Церковної Ради є Старший Пастор. В Церкві може бути декілька пасторів, один з них старший.
- 4.15. Вибори Старшого Пастора проводяться на Загальних Зборах. Вибраним вважається служителю, що набрав не менше 50% плюс один голосів членів Церкви з подальшою священнодією рукопокладення.
- 4.16. У разі виборів Старшого Пастора Загальними зборами обирається головуючий з числа Церковної Ради, який не є кандидатом на служіння Старшого Пастора.
- 4.17. Пастори і диякони затверджуються за поданням Церковної Ради Загальними Зборами, що набрали не менше 50% плюс один голосів з подальшою священнодією рукопокладення.
- 4.18. Старший Пастор Церкви відповідає за духовний і матеріальний стан Церкви і разом з іншими пасторами і дияконами здійснює всі церковні настанови і священнодії.
- 4.19. Старший Пастор презентує інтереси Церкви перед державними, громадськими та релігійними організаціями, від імені Церкви звершує всі юридичні дії та доручає членам Церковної Ради і духовно зрілим членам Церкви звершувати священнодії.
- 4.20. Пастори Церкви відповідають за проведення богослужінь, духовне виховання членів Церкви, здійснюють церковні дієства: хрещення, ламання хліба (вечерю Господню), шлюби, молитви над дітьми та інші священнодії з погодження Старшого Пастора.
- 4.21. У випадку тимчасової відсутності Старшого Пастора його обов'язки, за його дорученням та погодженням із Церковною Радою, виконує інший пастор.
- 4.22. Церква на Загальних Зборах, у відповідності до Біблійних вимог, для допомоги пасторам обирає дияконів з подання Церковної Ради.
- 4.23. Диякони піклуються про матеріальний та духовний стан Церкви, є відповідальними за окремі напрямки служіння Церкви, а також, за дорученням Старшого Пастора, звершують священнодії.
- 4.24. Коли Церква посилає служителя для відкриття нової Церкви, пастор тієї Церкви призначається Церковною Радою Церкви, яка є засновником.

4.25. Старший Пастор, пастори і диякони, члени Церковної Ради та інші служителі звільнюються із свого служіння у разі:

- 4.25.1. власного волевиявлення;
- 4.25.2. переведення на іншу посаду або служіння;
- 4.25.3. зміни місця проживання;
- 4.25.4. за старістю або станом здоров'я, що унеможливило ефективне служіння;
- 4.25.5. не виконання своїх обов'язків у служінні;
- 4.25.6. не відповідності до вимог Євангельського вчення - грубе порушення церковної поведінки, аморальна поведінка, доведений гріх на принципах біблійної етики, розповсюдження вчення, яке не відповідає Віровченню Церкви (єресі), внесення розділень до Церкви, розпалювання ворожнечі між Церквами, не виконання вимог Статуту.

4.26. У питаннях звільнення Старшого Пастора, пасторів, дияконів і служителів до уваги не приймаються невинуватені чутки, плітки, звинувачення, які не були доведені і обґрунтовані Словом Божим.

4.27. Відсторонення служителів Церкви і зняття духовного сану проводиться згідно пунктів 4.25.5, 4.25.6 та проводиться вищим керівним органом Церкви (Загальними зборами) згідно вимог даного Статуту (пункти 4.5., 4.6., 4.7.).

4.28. Старший Пастор та інші служителі можуть бути звільнені від іншої трудової діяльності і взяті на утримання Церкви згідно рішення Церковної Ради.

4.29. У духовно-виховній роботі, окрім пасторів та дияконів, можуть брати участь інші духовно-авторитетні члени Церкви. У своїй діяльності вони керуються відповідними рішеннями Церкви, дорученням Старшого Пастора.

4.30. Роботу з утворення нових церков і поширення Євангелія здійснюють духовно зрілі члени Церкви з погодження Церковної Ради.

4.31. Новоутвореними церквами опікується Церква-засновник, яка об'єднує їх для росту, розвитку та проведення спільних проектів.

4.32. Контрольно-ревізійна комісія:

- 4.32.1. обирається Загальними зборами у складі не менше трьох осіб строком на чотири роки;
- 4.32.2. відповідає за правильне використання майна і коштів;
- 4.32.3. складає висновок по річному звіту і фінансово-майновій діяльності Церкви і звітується перед Загальними зборами щороку. Фінансовий рік встановлюється з 1-го січня по 31-е грудня включно.

V. МАЙНОВИЙ СТАН ЦЕРКВИ

5.1. Кошти Церкви складаються з:

- 5.1.1. добровільних пожертвувань віруючих, громадян, громадських, благодійних фондів, підприємств, установ та організацій;
- 5.1.2. грошових надходжень, пов'язаних із здійсненням богослужінь;
- 5.1.3. коштів від реалізації предметів релігійного призначення;

5.1.4. надходжень від видавничої і господарсько-виробничої діяльності підприємств, заснованих Церкви, що не суперечать цьому Статуту та чинному законодавству України;

5.1.5. пасивних доходів, вкладів по заповітах віруючих, громадян, громадських, благодійних фондів, підприємств, установ та організацій як в Україні, так і з-за кордону.

5.2. Забороняється розподіл отриманих доходів (прибутків) або їх частини серед засновників (учасників), членів Церкви, працівників (крім оплати їх праці, нарахування єдиного соціального внеску), членів органів управління та інших пов'язаних з ними осіб.

5.3. Доходи (прибутки) Церкви використовуються виключно для фінансування видатків на утримання Церкви, реалізації мети (цілей, завдань) та напрямів діяльності, визначених Статутом.

5.4. Доходи Церкви використовуються також для здійснення неприбуткової (добродійної) діяльності, передбаченої законом для релігійних організацій (в тому числі здійснення гуманітарної допомоги, благодійної діяльності, милосердя).

5.5. Проведення ревізій фінансової та господарської діяльності Церкви здійснюється згідно цього Статуту та чинного законодавства України.

5.6. Церква має право використовувати для своїх потреб будівлі і майно, що надаються їй на договірних засадах державними, громадськими організаціями або громадянами.

5.7. Церква користується наданими їй земельними ділянками у порядку, встановленому Земельним кодексом України та іншими законодавчими актами України.

5.8. Церква володіє, користується і розпоряджається майном, яке належить їй на праві власності.

5.9. Церква має право купувати та відчужувати рухоме та нерухоме майно у відповідності до законодавства України.

5.10. У власності Церкви можуть бути будівлі, предмети культу, об'єкти виробничого, соціального і добродійного призначення, транспорт, кошти та інше майно, необхідне для забезпечення її діяльності.

5.11. Майно, придбане або створене Церквою за рахунок власних коштів, пожертвуване громадянами, підприємствами, установами та організаціями або передане державою, а також придбане на інших законних підставах, є власністю Церкви.

5.12. У власності Церкви може бути також майно, що знаходиться за межами України.

5.13. Церква має право звертатися за добровільними фінансовими та іншими пожертвуваннями і одержувати їх.

5.14. Надходження від виробничої діяльності та інші доходи підприємств, що засновані Церквою оподатковуються відповідно до законодавства України у порядку та розмірах, встановлених для підприємств громадських організацій.

5.15. Будівництво культових та інших будівель Церквою здійснюється в порядку, встановленому законодавством України для об'єктів цивільного призначення.

5.16. Церква не надає будівель та приміщень, які належать їй або використовуються згідно договору, для проведення зборів, мітингів та інших маніфестацій, що мають політичний характер.

VI. ПРАВА ЦЕРКВИ НА ЗАСНУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ, ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ, СТВОРЕННЯ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

6.1. Церква у порядку, визначеному законодавством України, має право для виконання своїх статутних завдань засновувати видавничі, поліграфічні, виробничі, реставраційно-будівельні, сільськогосподарські та інші підприємства, а також добродійні заклади (притулки, інтернати, лікарні тощо), які діють відповідно до власних Статутів і набувають статус юридичної особи.

6.2. Церква має право брати участь у громадському житті, а також засновувати та використовувати нарівні з громадськими об'єднаннями засоби масової інформації для поширення серед населення результатів своєї діяльності та проповіді Слова Божого, які діють відповідно до власних Статутів і набувають статус юридичної особи.

6.3. Церква має право відповідно до своїх внутрішніх настанов створювати для релігійної освіти дітей та дорослих навчальні заклади (недільні школи) і групи, а також проводити навчання в інших формах, використовуючи для цього приміщення, що їй належать або надаються у користування.

6.4. Церква має право засновувати навчальні заклади за наявності необхідної матеріально-технічної, науково-методичної бази, педагогічних кадрів, які діють відповідно до власних Статутів і набувають статус юридичної особи.

6.5. Церква має право на заснування підприємств для випуску богослужбової літератури і виробництва предметів культового призначення, які діють відповідно до власних Статутів і набувають статус юридичної особи.

VII. БОГОСЛУЖБОВА ТА РЕЛІГІЙНО-ОБРЯДОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ЦЕРКВИ

7.1. Церква має право засновувати і утримувати вільно доступні місця для богослужінь або релігійних зібрань.

7.2. Церква проводить богослужіння, релігійні обряди, церемонії та процесії безперешкодно в молитовних будинках і на прилеглих до них територіях, у місцях паломництва, установах релігійних організацій, на кладовищах, в місцях окремих поховань і крематоріях, квартирах і будинках громадян, а також в установах, організаціях і на підприємствах за ініціативою їх трудових колективів і згодою адміністрації.

7.3. Богослужіння та релігійні обряди в лікарнях, госпіталях, будинках для людей похилого віку та інвалідів, місцях попереднього ув'язнення і відбування покарання проводяться на прохання громадян, які перебувають в них,

або за ініціативою Церкви. Адміністрація зазначених установ сприяє цьому, визначає час та інші умови проведення богослужіння, обряду або церемонії.

7.4. В інших випадках публічні богослужіння, релігійні обряди, церемонії та процесії щоразу проводяться Церквою у порядку, встановленому законодавством України.

VIII. ДОБРОДІЙНА ТА КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЯ ДІЯЛЬНІСТЬ ЦЕРКВИ

8.1. При Церкві можуть утворюватися товариства, братства, місії, асоціації, інші об'єднання громадян для здійснення добродійної діяльності, вивчення та розповсюдження релігійної літератури та іншої культурно-освітньої діяльності, які діють відповідно до власних Статутів і набувають статус юридичної особи.

8.2. Церква має право:

8.2.1. здійснювати добродійну діяльність і милосердя як самостійно, так і через громадські фонди відповідно до чинного законодавства України;

8.2.2. набувати, володіти і використовувати релігійну літературу, а також інші предмети і матеріали релігійного призначення;

8.2.3. виготовляти, експортувати, імпортувати і розповсюджувати предмети релігійного призначення, релігійну літературу та інші інформаційні матеріали релігійного змісту;

8.2.4. отримувати та передавати гуманітарну допомогу у порядку, встановленому чинним законодавством України.

IX. ТРУДОВА ДІЯЛЬНІСТЬ В ЦЕРКВІ ТА НА ЇЇ ПІДПРИЄМСТВАХ

9.1. Церква має право приймати на роботу громадян. Умови праці встановлюються за угодою між Церквою та працівником і визначаються трудовим договором, який укладається у письмовій формі і реєструється в установленому порядку. У такому ж порядку реєструються документи, що визначають умови оплати праці церковнослужителів та осіб, які працюють у Церкві на виборних посадах.

9.2. На громадян, які працюють у Церкві та створених нею підприємствах, добродійних закладах на умовах трудового договору, поширюється дія законодавства України про працю, загальнообов'язкове державне соціальне страхування, оподаткування.

9.3. Громадяни, які працюють у Церкві, створених нею підприємствах, закладах на умовах трудового договору, а також церковнослужителі та особи, які працюють у Церкві на виборних посадах, підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню на умовах і в порядку, встановлених законодавством України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

9.4. Церква має право користуватися державними фондами соціального страхування і державним пенсійним фондом України, куди Церква, її

підприємства та заклади, а також працівники цих організацій, підприємств, закладів сплачують страхові внески в порядку та у розмірах, встановлених законодавством України.

9.5. Усім громадянам, які працюють в Церкві, її підприємствах і закладах, державна пенсія призначається і виплачується відповідно до законодавства України.

X. МІЖНАРОДНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЦЕРКВИ

10.1. Церква має право встановлювати і підтримувати міжнародні зв'язки та прямі особисті контакти, включаючи виїзд за кордон для паломництва, участі в зборах та релігійних заходах. Учасники цих контактів і заходів можуть в порядку встановленому законодавством, придбавати, одержувати і везти з собою релігійну літературу та інші інформаційні матеріали релігійного змісту.

10.2. Церква може направляти громадян за кордон для навчання в духовних навчальних закладах і приймати з цією метою іноземних громадян.

10.3. Церква має право запрошувати іноземних церковнослужителів, релігійних проповідників, наставників та інших представників зарубіжних організацій для проповідування релігійних віровчень, виконання релігійних обрядів та іншої релігійної діяльності у порядку, встановленому законодавством України.

XI. ПОРЯДОК ВНЕСЕННЯ ЗМІН І ДОПОВНЕНЬ ДО СТАТУТУ ЦЕРКВИ

11.1. Зміни і доповнення до цього Статуту вносяться на розгляд Загальних зборів Церковною Радою Церкви, які приймають відповідне рішення.

11.2. Зміни і доповнення до цього Статуту викладаються у новій редакції та реєструються відповідно до чинного законодавства України.

XII. ПОРЯДОК ВИРІШЕННЯ МАЙНОВИХ ТА ІНШИХ ПИТАНЬ У РАЗІ ПРИПИНЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ЦЕРКВИ

12.1. Діяльність Церкви може бути припинено за рішенням Загальних зборів у зв'язку з її реорганізацією (поділом, злиттям, приєднанням) або ліквідацією.

12.2. В разі припинення діяльності Церкви Загальними зборами створюється комісія з припинення, яка здійснює всі майнові та інші питання ліквідації. Рішення комісії з припинення оформлюється Протоколом.

12.3. У разі порушення Церквою законодавства України її діяльність може бути припинено також за рішенням суду.

12.4. У разі припинення діяльності Церкви майнові питання вирішуються відповідно до цього Статуту та законодавства України.

12.5. Після припинення діяльності Церкви майно, надане їй на договірних засадах у користування або в оренду державними, громадськими організаціями або громадянами, повертається його колишньому власнику.

12.6. На майно культового призначення, що належало Церкві, не може бути звернено стягнення за претензіями кредиторів.

12.7. У разі припинення діяльності Церкви (у результаті її ліквідації, злиття, поділу, приєднання або перетворення) її активи передаються одній або кільком неприбутковим організаціям відповідного виду, (ХРИСТИЯН ВІРИ ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ) або зараховуються до доходу бюджету.